

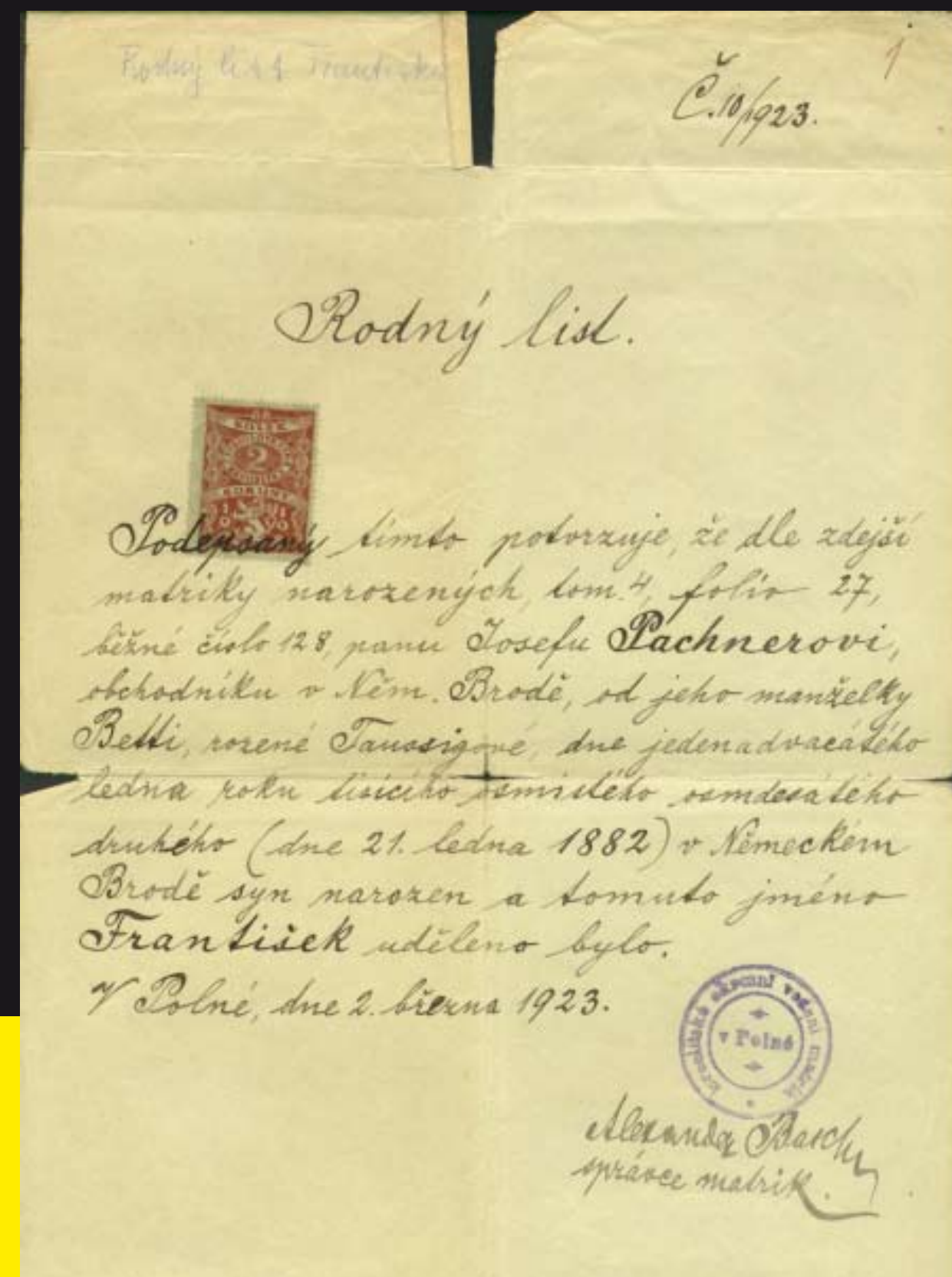
František Pachner

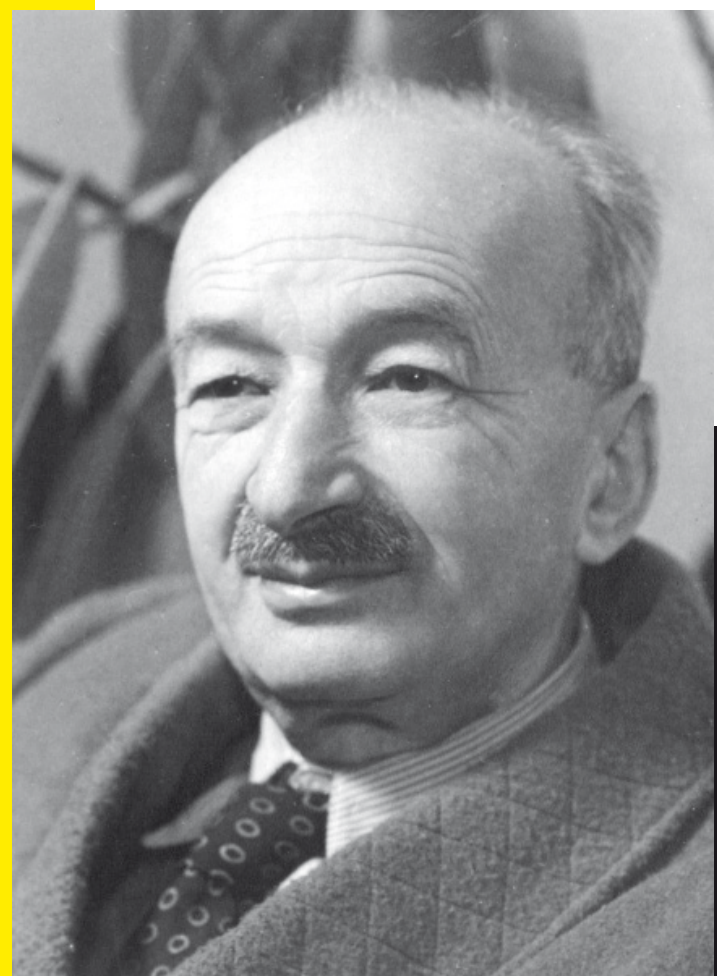
František – potvrzení o studiu

František – studentská léta

Rodný list Františka Pachnera

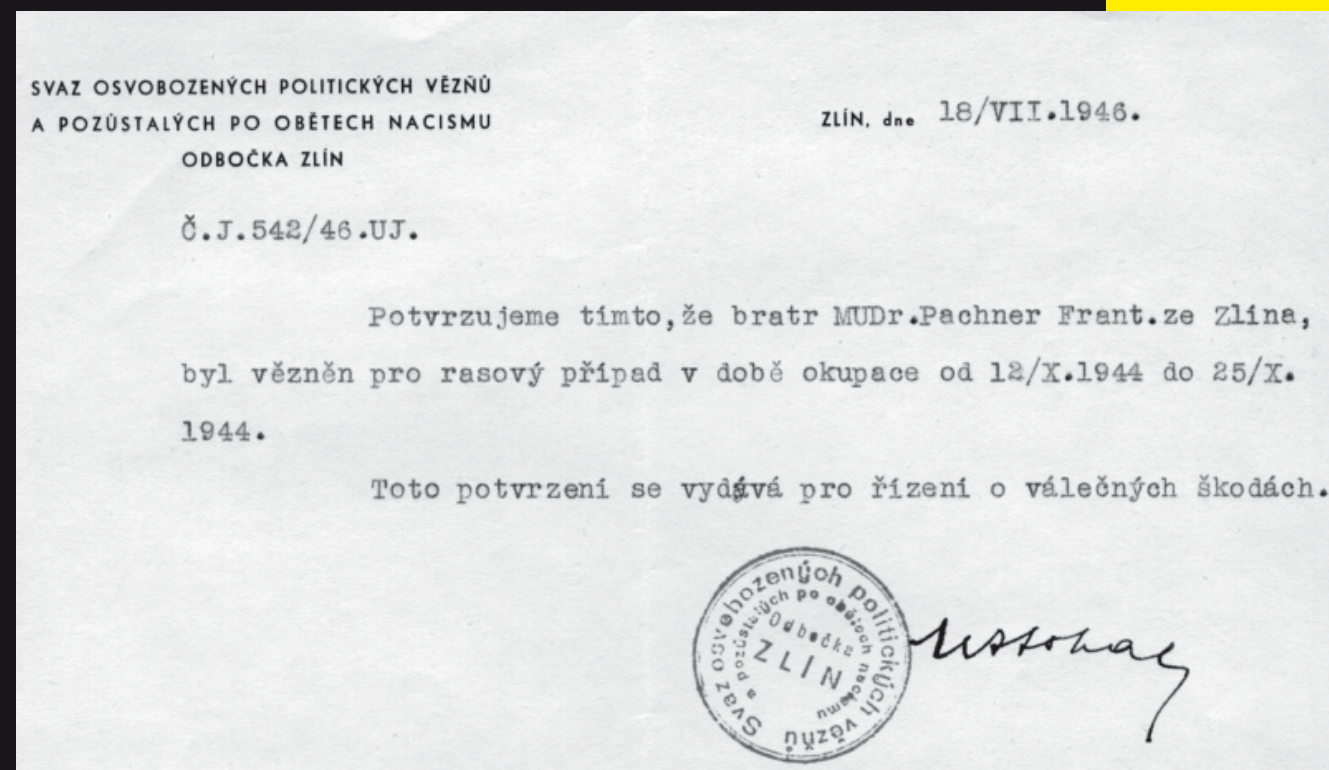
František Pachner (1952)

Doc. MUDr. František Pachner se narodil 21. ledna 1882 v Německém Brodě, kde také v letech 1892 – 1900 studoval na gymnáziu a poté přešel na lékařskou fakultu do Prahy. Po promoci na Karlově univerzitě nastoupil na Leopoldovu gynekologickou kliniku v Drážďanech. Nějaký čas také pracoval v brněnské porodnici. Tam ho zaujalo nelehké postavení porodních asistentek, a proto pro ně později vydal učebnici a založil školu pro jejich výuku. V roce 1911 přišel do Ostravy jako odborný gynekolog. O tři roky později se stal primářem v nemocnici na Slezské Ostravě.

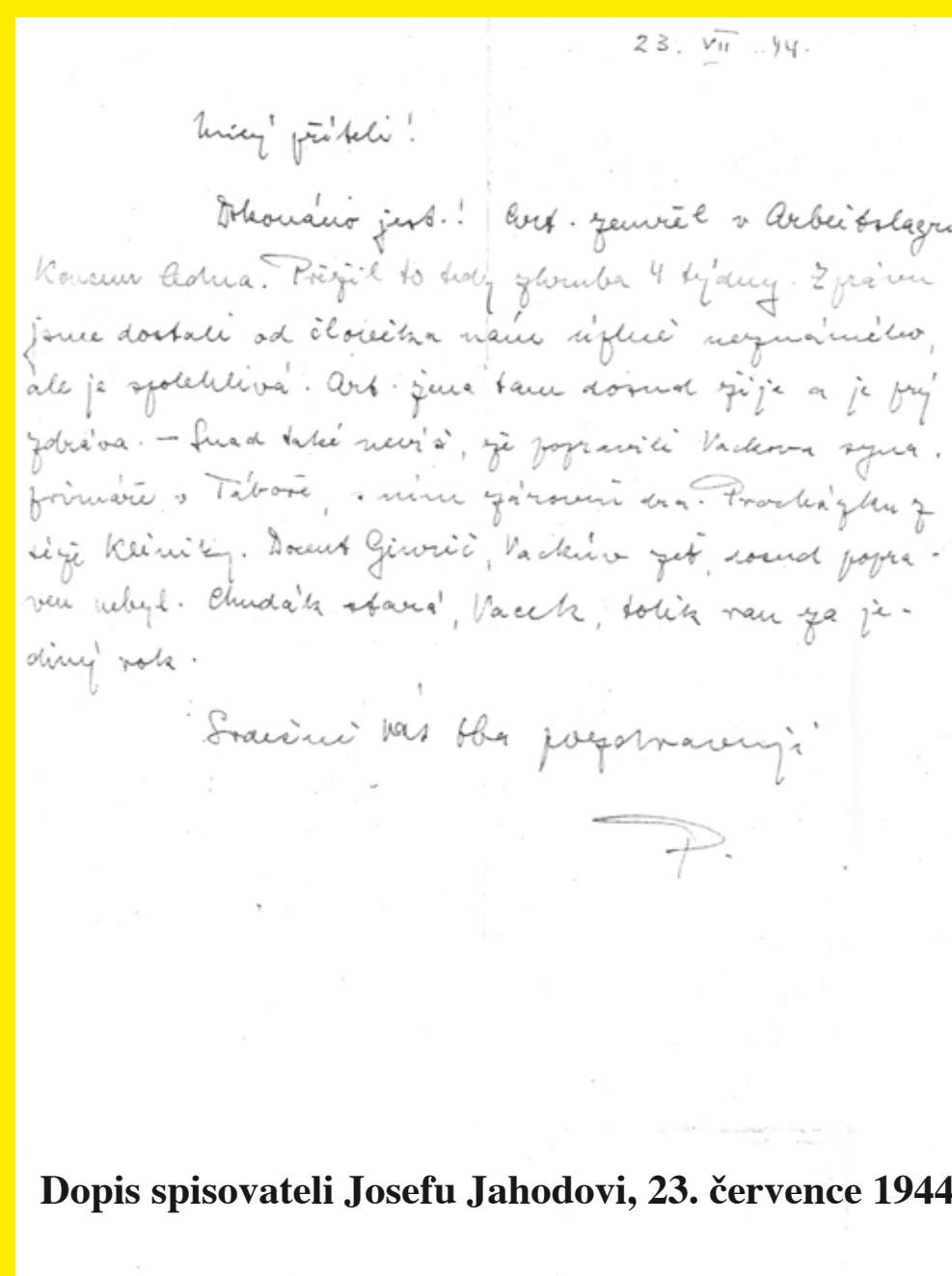
Krátce poté vypukla první světová válka. Lékaři byli povoláni do vojenské služby a František tak byl jediným lékařem široko daleko, který uměl pracovat se skalpelem. Po vzniku Československa se nemocnice ve Slezské Ostravě přeměnila na oddělení ženské a porodnické. V nových podmínkách byla jeho práce velmi úspěšná. Rozvíjel nové léčebné a ošetrovací postupy, na oddělení vychoval řadu lékařů, z kterých se později stali známí primáři. Zasloužil se o to, že zde byl v roce 1923 zřízen Útulek pro opuštěné ženy a děti. Z útulku se stal později I. Masarykův kojenecký ústav.

Žákovno		Plati-li žák školné	Jak do třídy žák přišel
příjmení: Pachner		I. pololetí: <i>glad</i>	<i>příjmael skoukou</i>
jméno: František		II. pololetí: <i>glad</i>	
Den a rok jeho narození: 21. ledna 1882		Má-li stipendium: jeho jméno, obnos, udělení	Výtah z vysvědčení o jiném přineseného
Jeho rodiště: Německý Brod			
Vlast: Čechy			<i>náleží: velmi dobře čístina: velmi dobře psaní: velmi dobře</i>
Náboženství: <i>mojžíšské</i>			
Mateřská řeč: <i>česky</i>			
	otcovy (matčino)	poručnicko	odpovědného dozorce
Jméno: <i>Josef</i>			
Stav jejich: <i>obohadnik</i>		<i>f</i>	<i>otec</i>
Bydlíště: <i>Něm. Brod, Dobruška, 1911</i>			
	I. pololetí	II. pololetí	Poznámky
Třída vysvědomění: <i>svorní s vyřazením</i>	<i>svorní s vyřazením</i>		
Číslo řadné: <i>mezi</i>	<i>mezi</i>		
Morální chování: <i>chvalitební</i>	<i>chvalitební</i>		
Příloha: <i>mládež</i>	<i>vytrvalá</i>		
Prospěch v jednotlivých předmětech:			
V náboženství <i>mojžíšské</i>	<i>vyborný</i>	<i>vyborný</i>	
V jazyku latině	<i>chvalitební</i>	<i>chvalitební</i>	
V jazyku řeckém	<i>f</i>	<i>f</i>	
V jazyku českém (jakouto vyučovací)	<i>chvalitební</i>	<i>chvalitební</i>	
V zeměpisě a dějepise	<i>chvalitební</i>	<i>chvalitební</i>	
V matematice	<i>chvalitební</i>	<i>chvalitební</i>	
V přírodopise (vool)	<i>chvalitební</i>	<i>(botan.) chvalitební</i>	
V algebrě	<i>f</i>	<i>f</i>	
Ve filosofické propedeutice	<i>f</i>	<i>f</i>	
<i>W. Kestler</i>	<i>Dobry</i>	<i>Dobry</i>	
<i>f</i>	<i>f</i>	<i>f</i>	
V jazyku německém	<i>vyborný</i>	<i>vyborný</i>	
<i>W. Kestler</i>	<i>Dobry</i>	<i>Dobry</i>	
<i>f</i>	<i>f</i>	<i>f</i>	
<i>f</i>	<i>f</i>	<i>f</i>	
<i>f</i>	<i>f</i>	<i>f</i>	
Vnější úprava prací písenných	<i>skladná</i>	<i>skladná</i>	
Počet zaměřených hodin v učení	<i>47</i>	<i>15</i>	
			Vysvědomění vydané
			za I. pol. se dne 12. února 1911
			za II. pol. se dne 12. února 1911

František – vysvědčení z 1. třídy gymnázia

12. října 1944 byl František povolán do koncentračního tábora Hagibor v Praze, což byla přístupná stanice do Terezína. Tam dostal těžkou chřipku. Navíc byl diabetik, to mu velice zhoršilo zdravotní stav. Tehdy se stalo něco neobvyklého - příslušník SS ho poslal domů umřít. Nepočítal ale s tím, že se Františkov stav zlepšil a uzdravil se. Zanedlouho dostal předvolání na Hagibor znovu, ale neuposlechl, a tak si patrně opět zachránil život. Ve válce ztratil velkou většinu svých příbuzných. Ze sourozenců Pachnerových zůstal sám.

Dopis spisovatelce Josefu Jahodovi, 23. července 1944

Roku 1932 si František a Božena koupili vilku v Ostravě v Blahoslavově ulici a tam žili až do roku 1938. Ihned po příchodu Němců byl dr. Pachner kvůli židovskému původu zbaven primariátu, přišel o majetek a odešel i s rodinou z Ostravy do Valašského Meziříčí, kde chvíli žili dokonce jen v kulně. Zřejmě si tím poprvé zachránil život, protože z transportů, které byly vypraveny v říjnu 1939 z Ostravy směrem na východ do Niska nad Sanem, se téměř nikdo konce války nedožil. Poté si na jméno manželky postavili domek ve Zlíně, kde také přečkali válku. Tam se potkával se starými přáteli a lékaři, poznal i spoustu nových lidí, kteří ho navštěvovali.

Po válce odmítl místo profesora a s tím spojené místo ředitele porodnicko-gynekologické kliniky v Brně na Masarykově univerzitě. Přednášel na Lékařské fakultě v Brně, prosadil zřízení kojeneckých útavů v Luhačovicích a poblíž Valašského Meziříčí. Psal články do novin i do odborného tisku, napsal učebnici pro porodní asistentky a knihu o ženské neplodnosti.

Vydal několik knih, např. Kdo je I. F. Semelweis nebo Za životy matek. Staral se o vnoučata, pracoval na zahrádce, často se stýkal s bratrance Františkem Langerem, který na něj vzpomíná ve své knize Byli a bylo.

V roce 1964 náhle onemocněla jeho manželka a zanedlouho zemřela. Františka její smrt zasáhla natolik, že ji ani ne měsíc po ní, 27. července, následoval.

Petr Pachner

Syn Petr se narodil 12. dubna 1913. Studoval medicínu v Praze. Studium dokončil těsně před válkou. Poté nastoupil do nemocnice ve Zlíně jako sekundář na hygienické stanici, protože mu ředitelství kvůli Norimberským zákonům nepovolilo styk s pacienty. Oženil se ve Zlíně 19. července 1941 s Marií Waldekovou, se kterou měl později čtyři děti.

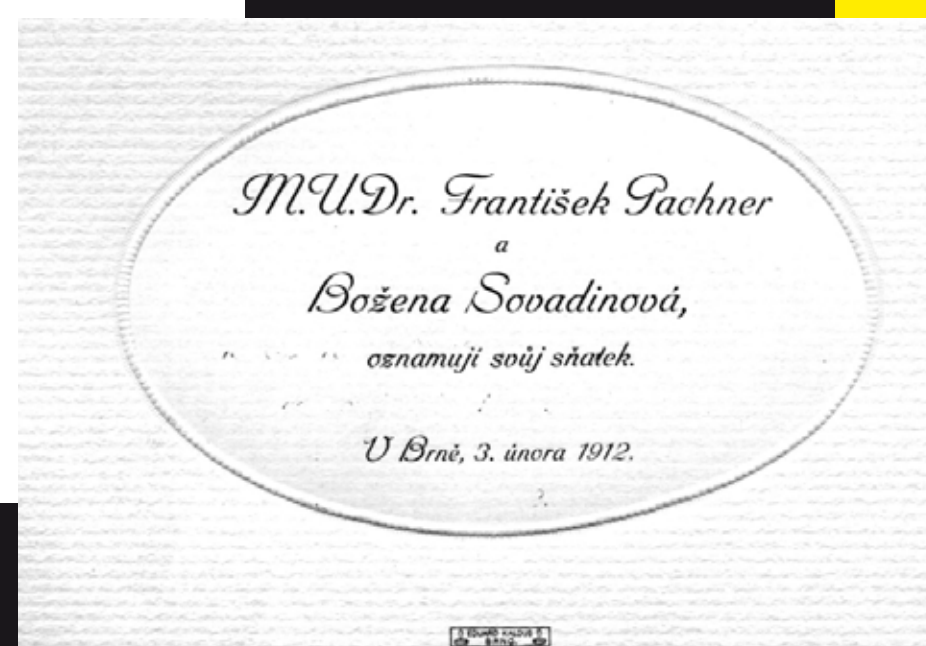
V roce 1944 byl Petr jako míšence odsunut do pracovního tábora v Postoloprtech, kde pracoval jako dělník. 4. dubna 1945 z tábora utekl a do konce války se ukrýval ve Zlíně. O tomto nepřijemném úseku života odmítal se svými dětmi mluvit.

Petr a Marie Pachnerovi (1943)

Božena Sovadinová (nedatováno)

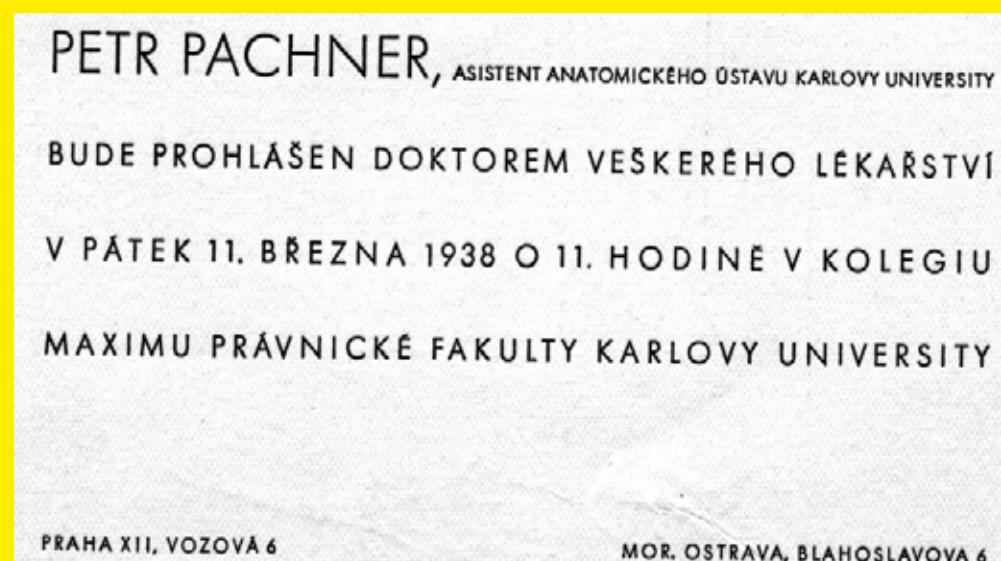
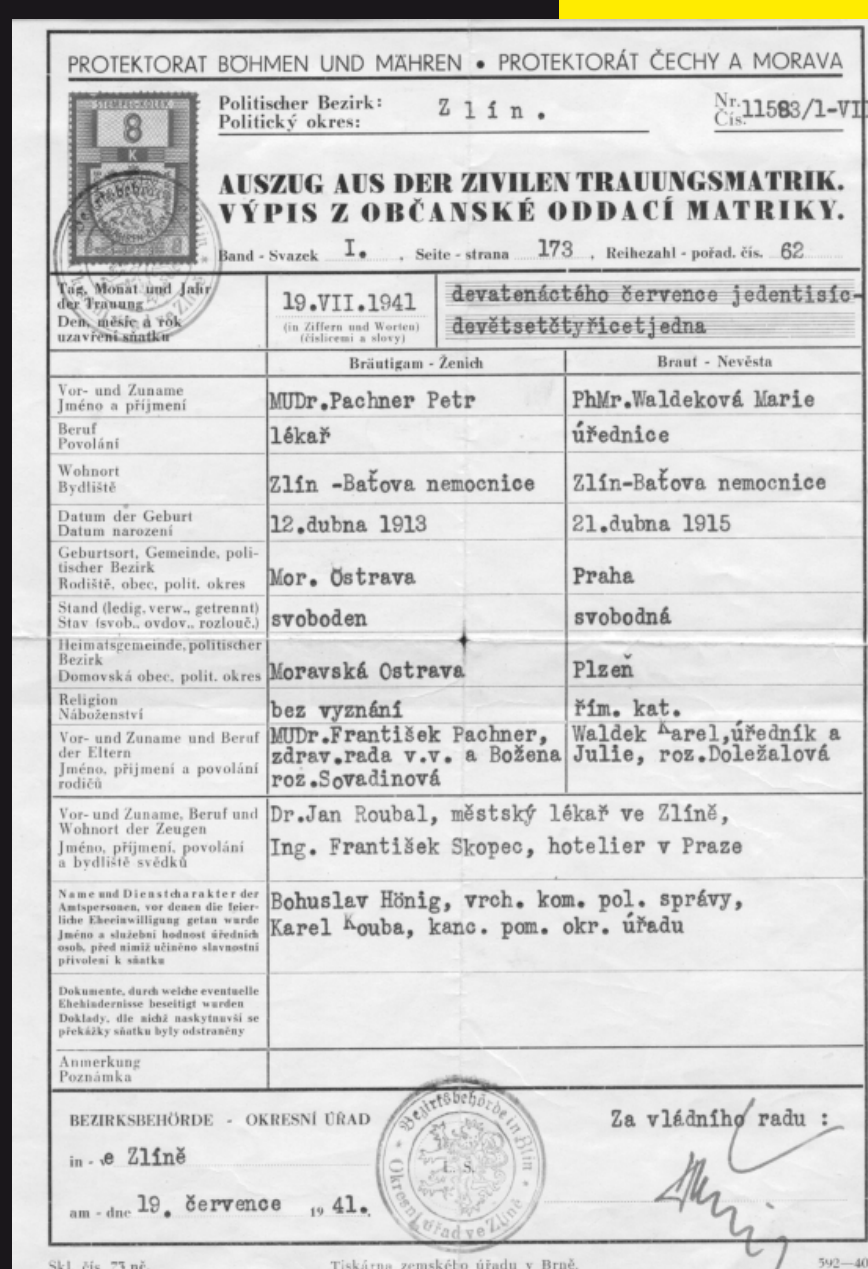

Svatební oznámení Františka a Boženy

Božena Pachnerová (1952)

František se 3. února 1912 oženil s Boženou, rozenou Sovadinovou. Nebyla z židovské rodiny a on tak díky ní přežil druhou světovou válku. Božena se narodila 2. dubna 1886. Pocházela z Brna – Jundrova. Za svobodna působila krátce jako učitelka, potom byla v domácnosti. Měli spolu dvě děti - Petra a Evu.

Eva Pachnerová

Eva Pachnerová (1942)

DCera Eva se narodila v Ostravě 18. listopadu 1917. Studovala medicínu v Praze na Karlově univerzitě až do 17. listopadu 1939, kdy byly univerzity v Protektorátu Čechy a Morava uzavřeny. Aby nebyla poslána na práci do Říše, šla do Pardubic do školy pro porodní asistentky

Po škole byla zaměstnaná jako porodní asistentka v Hradci Králové. Jelikož její tatínek byl Žid, v Hradci dál pracovat nemohla. Odešla do Prahy do soukromého sanatoria Dr. Záhorovského, který byl natolik odvážný, že ji i přes její původ zaměstnal.

Před koncentračním táborem ji zachránilo to, že v roce 1944 onemocněla záškrtkem a za pomoci známých lékařů zůstala jako přenašečka této nemoci nejdlive v nemocnici v Praze na Bulovce a pak doma ve Zlíně.

Po válce dokončila studium medicíny a stala se lékařkou - gynekoložkou. V roce 1946 se provdala za MUDr. Otta Soyku, se kterým má dva syny. Působila v Jaroměři, pak v Praze a nakonec odešla za manželem do nemocnice ve Zlíně.

MUDr. Eva Soyková CSc. od roku 1968 žije s celou rodinou ve Švýcarsku.

Eva a Petr Pachnerovi (asi 1919)

Po válce Petr působil až do roku 1963 v Ostravě na Krajské hygienické stanici jako vedoucí odboru Hygieny práce a chorob z povolání. Od roku 1963 působil v Praze, po uvolnění režimu v roce 1968 získal místo u Světového úřadu práce a rok a půl působil v Barmě.

O významu vykonané práce svědčí i to, že na jeho počest pořádají opakované kongresy českého pracovního lékařství s názvem Pachnerovy dny pracovního lékařství – poslední, již XXXI. ročník, se konal v květnu 2006 v Rožnově pod Radhoštěm.

Napsal knihu o pracovním lékařství a dostal titul docenta na Karlově univerzitě.

Doc. MUDr. Petr Pachner CSc. působil až do své smrti 26. října 1978 na Krajské hygienické stanici Středočeského kraje v Praze.

Havlíčkobrodští zmizelí sousedé

ZŠ Štoky

Kateřina Boumová, Pavlína Brožová, Eva Dušáková, Denisa Jelínková, Lenka Klínčichová, Eliška Konupková, Petra Kohoutová, Lucie Křížová, Monika Křížová, Gabriela Kubátová, Bára Molnářová, Karolína Palánová, Tereza Prokšová, Kateřina Rýpalová, Marie Váchová

Mgr. Barbora Voldřichová

